

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobkyně: **H. K.**, zastoupené JUDr. Pavlem Žákem, advokátem se sídlem Brno, Herčíkova 16, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2004, č. j. OAM-6251/VL-P22-ZA05-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 1. 2005, č. j. 55 Az 17/2004–36,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Pavla Žáka **s e u r č u j e** částkou 2 150 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 1. 2004, č. j. OAM-6251/VL-P22-ZA05-2003, žalovaný neudělil žalobkyni azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V žalobě ze dne 20. 1. 2004 proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně požádala o nové posouzení věci. Uvedla, že z Ukrajiny byla nucena utéct, nemůže se tam vrátit, hrozí jí tam nebezpečí života.

Usnesením ze dne 2. 12. 2004 krajský soud žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů žalobu doplnila o datum jejího sepsání, den doručení rozhodnutí žalovaného, označení výroků rozhodnutí, které napadá, označení žalobních bodů a důkazů k prokázání svých tvrzení, a uvedení návrhu výroku rozsudku. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 6. 1. 2005, ve stanovené lhůtě však nereagovala.

Krajský soud usnesením ze dne 26. 1. 2005 žalobu odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost založenou na důvodu dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Uvedla, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, opatřené důkazy byly neúplné, nemohl tak správně posoudit skutkové i právní otázky pro posouzení žádosti o azyl. Tím došlo k porušení § 3 odst. 4, § 32, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu. Mezi rozhodnutím a zjištěnými podklady chybí logická vazba. V souvislosti s uvedenými procesními vadami odkázala na čl. 53 a čl. 43 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, podle nichž je nutno přihlížet ke kumulativním efektům různých záporných faktorů, které samy o sobě ještě nepředstavují pronásledování, a dále k tomu, že důvodné obavy z pronásledování se nemusí nutně zakládat na vlastních osobních zkušenostech žadatele, přičemž relevantní jsou zákony země původu a zejména jejich aplikace. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dále požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení advokáta.

Usnesením ze dne 16. 6. 2005, č. j. 55 Az 17/2004-61, krajský soud ustanovil žalobkyni zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Pavla Žáka.

Následně krajský soud usnesením ze dne 18. 7. 2005, č. j. 55 Az 17/2004-63, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o uvedení konkrétních právních a skutkových důvodů, jimiž by specifikovala své obecné tvrzení o existenci důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Stěžovatelka byla poučena o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 25. 7. 2005.

V podání ze dne 23. 8. 2005 - doplnění kasační stížnosti – stěžovatelka označila jako důvod kasační stížnosti i § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Poukázala na to, že žádost o udělení azylu podala kvůli postupu ukrajinských státních orgánů, konkrétně policie a prokuratury, které byly zcela pasivní, i když jí hrozilo nebezpečí smrti či poškození zdraví ze strany jejich bývalých zaměstnavatelů, kteří po ní bezdůvodně požadovali zaplacení vysokých finančních částek. Zopakovala, že žalovaný nezjistil spolehlivě skutkový stav věci, především si měl obstarat důkazy o současné vnitropolitické situaci na Ukrajině, kde jsou státní orgány zkorumpované a neposkytují ochranu občanům, kteří se stávají obětí finančního vydírání ze strany bohatých a vlivných lidí. Z uvedených důvodů navrhla zrušení napadeného usnesení.

Takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. S výjimkami stanovenými soudním řádem správním je tato stížnost přípustná proti každému takovému rozhodnutí. Jednu ze zmiňovaných výjimek obsahuje i § 104 odst. 4 s. ř. s., který stanoví, že nepřipustná je kasační stížnost, která se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

Kasační stížnost lze totiž podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud napadeným usnesením žalobu odmítl, rozhodl tedy o tom, že v soudním řízení nebude pokračováno. V takovém případě však z povahy věci pro stěžovatelku přicházel v úvahu pouze kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, přičemž pod tento důvod spadá jak okolnost nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, tak případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále dle písm. c) uvedeného ustanovení, spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.

Námítky, které stěžovatelka brojící proti rozhodnutí krajského soudu v kasační stížnosti uvedla, tedy nesprávné posouzení její osobní situace v zemi původu ve vztahu k § 12 zákona o azylu a neúplné zjištění skutkového stavu žalovaným [§ 103 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s.], nemířily ale vůbec proti odmítnutí žaloby, nýbrž směřovaly do posouzení věci samé.

Předmětná kasační stížnost se tedy sice opírá o důvody, které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., ale tyto se nijak nevztahují k napadenému usnesení. Krajský soud se namítanými otázkami vůbec nezabýval, neposuzoval věc samu, neboť vady žaloby mu to neumožnily, a ani Nejvyšší správní soud se jimi tak nemůže zabývat.

Výše uvedené kasační námítky nespádají pod v daném případě relevantní důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c), e) s. ř. s. a jsou tak jinými důvody, než o které se může kasační stížnost proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu opírat. Jelikož kasační stížnost neobsahuje ani poté, kdy ji stěžovatelčin advokát k výzvě soudu doplnil, žádný jiný stížnostní důvod, je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná jako celek.

Z vyložených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost podle § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, nemá podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Žalobkyni byl pro řízení o výše uvedené kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v písemném podání týkajícím se věci samé ze dne 23. 8. 2005, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2 x 1 000 Kč a 2 x 75 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 2 150 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu